

Læg Nålen bort, lad Rokken stå

Polka

Tekst: Chr. Winther,

Melodi: E. Horneman,

1.

Læg Nålen bort, lad Rokken stå,
Tag sølverspændte Sko nu på,
I Kroen hist til Dans vi gå,
I to små søde Piger!
Oboen, som en Lærkelil,
Alt synger sødt, og Fløjtens Spil
Med Kontrabassen lystre vil,
Hvad Violinen siger.

2.

Vi nyde vil vor unge Vår;
Vor Kind er rød, vort Hjerte slår,
Vi ænse ej, at Tiden går
Med altfor rappe Vinger.
Vi sky Alt, hvad er mørkt og tungt,
Vi elske, hvad er let og ungt,
Om Glæden, som det lyse Punkt,
Vor Tankefugl sig svinger!«

3.

Og lystigt han til Strengens Klang,
Til klarinettens klare Sang
Den Blonde og den Brune svang
I Dansens lette Slingren.
Og da det så mod Daggry gik:
Farvel! Farvel! med søde Blik,
Et Kys han fra dem Begge fik, —
Men sendt ham kun med Fingren.

4.

De Kys, de fløj som i en Leg,
Mens Begge ned ad Skrænten steg,
Den Ene rød, den Anden bleg,
Med Armen om hinanden.
Den Ene bleg? den Anden rød?
Og hver af dem dog lige sød!
De Farver, ak! hvad de betød?
Det løb ham om i Panden.

5.

Den Blondes Kind var frejdig, glad,
Men på den Brunnes Kinder sad
En Elskovssmertes Liljeblad
Og dulgte Hjertets Varme.
Så da han kæk som Bejler kom,
Den Blonde hviskede: Nej! men som
En Blomst den Blege segned om
Og rødmed i hans Arme.

Rasmus Villads Christian Ferdinand Winther, 1796-1876,

Johan Ole Emil Horneman, 1809-70

